

ПРЕС КЛИПИНГ

27-28.август 2011.

НАСЛОВИ

Пензије су пред колапсом; (стр.2)

Сваки други запослен на одређено; (стр.5)

Просвета: Отказ у последњи час; (стр.6)

Угрожена радна места 150 запослених у пекари; (стр.7)

Фирме дугују 230 милијарди динара за неплаћене доприносе; (стр.9)

Само се грађевинским предузећим унапред наплаћује ПДВ; (стр.11)

Обнављање свиларства - бар 10.000 нових радних места; (стр.12)

ММФ би могао да прихвати повећање дефицита буџета Србије; (стр.13)

Ђирић са привредницима о проблемима текстилне индустрије; (стр.14)

Ђурићин: Инвестиције једини начин за излазак из кризе; (стр.15)

Бајка о пуној корпи; (стр.16)

Нема лека за рад на црно; (стр.18)

На коме уштедети 30 милијарди динара; (стр.19)

Скробара оде на добош; (стр.20)

Нема регреса, има тужби; (стр.21)

ММФ за реформу с новом Владом; (стр.23)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.69.html:342990-Penzije-su-pred-kolapsom>

Пензије су пред колапсом

Биљана Стјеља

Да ли је пензијском систему Србије неопходна радикална реформа или промене могу сачекати нову владу? Чак 48 одсто новца у каси Фонда је дотација државе

Илустрација Тоше Борковића

У ОВОМ часу нема потребе за додатним изменама пензионог и инвалидског система. Његово даље побољшање и осавремењивање биће задатак наредне владе и парламента - закључак је потпредседника владе др Јована Кркобабића и представника мисије Међународног монетарног фонда.

Да ли, међутим, имамо времена за чекање?

Социјални партнери државе - синдикалци и послодавци - немају дилему.

- Већ десет година смо појели. А да ће нам се десити овакав колапс у пензијском систему упозоравала нас је својевремено и Светска банка. Да смо макар са озбиљнијом реформом почели пет година раније данас би нам било много лакше. Зато са резovima морамо почети одмах! - закључује Драгољуб Рајић, члан УО Фонда ПИО испред Уније послодаваца Србије.

НОВИ ПЕНЗИОНЕРИ СРБИЈА ће наредне године добити између 35.000 и 40.000 нових пензионера за које ће у републичком буџету бити потребно обезбедити новац за исплату пензија - рачуница је потпредседника владе Јована Кркобабића.

- Ако се томе дода и редовно повећање пензионерских чекова које следује у тој години, биће потребно између 50 и 60 додатних милијарди динара. Ако пензије у наредној години наставе да расту истом динамиком као и ове, само за "покривање" тог раста потребно ће бити још 47 милијарди динара.

Према оцени организације чији је он члан, пензијски систем у Србији је сасвим неодржив и налази се у озбиљном проблему.

- Чак 48 одсто пара у каси Фонда је дотација државе. Србија не може да развија своју привреду ако годишње две милијарде евра изгуби зато што мора да дотира Фонд ПИО. А ни тренд не постаје бољи јер је и демографска структура све неповољнија. Већ данас млади зарађују за туђе пензије. И просечна пензија је све мања и све више опада у односу на просечну плату. Ако се овако настави, следеће године ће тешко бити исплатити све пензије. Држава ће морати добро да се помучи да напуни сопствени буџет, а још више да га напуни толико да може себи да приушти издвајање од 200 милијарди динара за пензије. Толика издвајања нису била ни у најгоре време санкција.

УО Фонда ПИО је, управо на инсистирање Уније послодаваца Србије, формирао радну групу која ће се бавити баш овом темом. Прва седница је заказана већ за 8. септембар. И на њој ће чланови инсистирати на озбиљнијој реформи. Како кажу, обратиће се свима на које се односи ова тема, а "писмо намере" ће послати и вођама свих посланичких група. У њему ће затражити подршку за реструктурирање Фонда.

- Реформа се мора спроводити постепено, али се не може више одлагати - оцењује Рајић. - У првој фази је неопходно направити одређене резове. Сада Фонд има улогу обичног проточног рачуна. Свих 3.100 запослених заправо раде само на обрачуну пензија. Фонд више не располаже ни својом имовином ни акцијама у предузећима које поседује. Пуних 30 година он је имао ингеренције над својим новцем, а данас је остао без њих. То је супротно свим начелима пословања које постоје у другим земљама. Свуда пензијски фонд има велики капитал, а само у нашој са њим не може ништа. Зато је у првој реформској фази неопходно Фонду вратити неке ингеренције које је изгубио, успоставити контролу над уплатма доприноса, а истовремено сузбијати, јасним мерама, сиву економију. Овим је мерама могуће смањити дефицит Фонда за од 10 до 15 одсто већ у првој години.

Да се кола крећу низбрдо види се и из званичне статистике. Према подацима Фонда ПИО, у јуну, када је просечна нето зарада износила 39.322 динара, учешће просечне пензије из категорије запослених је у тој плати износило 59 одсто, што је чак седам одсто мање него у претходном месецу. Слични су распони и међу осигураницима некадашњег Фонда за самосталне делатности, а пад су осетили и пензионисани пољопривредници.

Да се најстаријима не смеши ни боље сутра, страхује и Милан Ненадић, члан УО Фонда ПИО и председник Савеза пензионера Војводине. Он упозорава на лош аранжман који смо склопили са ММФ и уврстили га у нови закон. Његове нас последице тек очекују.

ПРОЂЕРДАНЕ ПАРЕМИЛОРАД Мијатовић, из СССС, подсећа да је много "пензионерских пара" прођердано и у приватизацији.

- Управо су ти људи годинама улагали у Фонд, који је пак њиховим новцем градио аутопутеве, бање, лечилишта, здравствене центре...

А данас ти људи немају од чега да живе. Сад још испада да су они криви што је неко бахато трошио њихове паре.

- Од 2013, чим престану да важе прелазне и олакшавајуће одредбе новог Закона о ПИО, доћи ће до још неповољнијих рачуница. Сада се пензије усклађују са трошковима живота и половином раста БДП, а од 2013. ће се усклађивати углавном само са инфлацијом, а БДП ће се узимати у обзир само у изузетним случајевима. Због тога све личи на то да свесно задржавамо сиромаштво међу пензионерима, нарочито ако се у обзир узме и то да већ сада око 234.000 пензионера из категорије запослених и самосталних делатности и 94,5 одсто, односно 210.515 бивших пољопривредника прима мање од 12.077 динара месечно.

Пензије су, тако, и према мишљењу синдикалца, све ближе социјалној помоћи уместо зарађеном добитку.

- Поента је да ће пензија бити и даље, јер то држава гарантује, али ће на овај начин оне бити све мање. Већ данас 63 одсто пензионера прима мање од 23.000 динара месечно, колико износи просечна пензија. А то је критично - сматра и Милорад Мијатовић, члан УО Фонда ПИО испред СССС. - Ипак, овај темпо неће моћи да се издржи. Сада 1,75 милиона људи ради за 1,6 милиона пензионера. Неминовно мора доћи до колапса. А да се то не би десило, држава даје гаранције. Питање је, међутим, и колико ће то држава моћи да плаћа. Стање у Пензијском фонду је веома озбиљно и ради се о националном питању. Зато се он мора реформисати. А пре свега деполитизовати. Фонд не сме бити власништво ниједне партије ни групе људи.

Мијатовић додаје да се, без обзира на тренутно стање, ништа не може променити преко ноћи и да се до помака не долази ни брзо ни лако. Нека се питања, међутим, морају одмах решавати:

- Прво се мора поћи од тога како се Фонд уопште пуни! Због неуплаћених доприноса Фонд је до сада на губитку чак 230 милијарди динара, а наплативо је једва 20 милијарди. То је нечувено! При том, нико у држави не може да изнесе листу дужника. Па чак ни ја, као члан Управног одбора, не знам ко све дугује Фонду. Зашто се то крије? Е, то је приоритетно за решавање. Ако треба да се врати служба друштвеног књиговодства, хајде да је вратимо па да опет, као некада, нема плате без уплате доприноса.

У кабинету Јована Кркобабића, потпредседника Владе, задуженог за социјалну политику, кажу да је решење у - запошљавању.

- Тек тада би се поправио однос између оних који уплаћују доприносе у пензиони фонд и оних који тај фонд користе - кажу у Кркобабићевом кабинету. - Решење је и у доследној и ефикасној фискалној политици, на чему је ММФ посебно инсистирао.

Делегација ММФ, на челу са Албертом Јегером, инсистирала је и на заштравању критеријума код остваривања права из ПИО "како се не би стварале претпоставке за заобилажење прописа".

- То се, пре свега, односи на повезивање стажа, које је као неко неписано правило, постало обавеза државе, али и на будуће одлучивање о доделама националних пензија - кажу у кабинету Кркобабића.

ГЛАСАЧКА МАШИНА

Армија од 1,6 милиона пензионера је озбиљна гласачка машина и то многи користе причајући како су заправо спациоци Фонда. А тим "спасиоцима" више ништа није остало за спасавање и немају шта да чувају. Остале су само бајке - каже Рајић.

Сваки други запослен на одређено

Б. СТЈЕЉА

У приватном предузетништву већина запослених није у сталном радном односу. ММФ предлаже да се убудуће орочени послови склапају на три године

УГОВОР на одређено време у Србији потписује скоро сваки други радник који се запошљава код приватног предузетника, па тако у овом тренутку око 600.000 запослених не зна да ли ће задржати исто радно место дуже од годину дана. Ако би синдикати и послодавци прихватили предлог ММФ, онда би у најскоријој будућности ови уговори могли да се склапају на три године.

Ипак, за сада још нема потпуне сагласности о томе када би се ова идеја могла реализовати. И док су послодавци за брзе измене, синдикалци не желе да мењају Закон о раду само у појединим његовим сегментима јер "то увек иде на штету радника", већ се залажу за његово "осавремењивање у целости".

- Уговори на одређено време су типични за мала и средња предузећа која у укупној привреди учествују са 99,2 одсто и у којима ради 1,2 милиона људи - објашњава Драгољуб Рајић из Уније послодаваца Србије. - Зато чак 48 одсто запослених у њима нема посао за стално и то се не може променити све док су општи услови пословања овако нестабилни. Мале фирме нису у могућности да упошљавају раднике на неодређени рок, јер у случају неликвидности не могу да их отпусте пошто морају да им исплаћују високе отпремнине. Зато радије мењају раднике него што једног држе за стално.

И у Инспекторату рада кажу да им се радници жале на бескрајна продужавања уговора на одређено време, али је веома тешко утврдити да ли су и када у праву.

- Радни однос на одређено време се заснива када су у питању сезонски послови, рад на неком пројекту, као и услед повећања обима посла које је привременог карактера и он не може да траје дуже од 12 месеци - каже Предраг Перуничкић, директор Инспектората за рад. - Ипак, Закон о раду предвиђа само дужину трајања рада на одређено, без навођења колико пута се исти уговор може обнављати. Зато се пријаве које се подносе инспекцији рада најчешће односе на вишегодишње продужавање радног односа уз прављење паузе од месец дана. У тим ситуацијама, инспекција рада запослене упућује на суд, који једини може да утврди да ли је дошло до неке злоупотребе права.

ДОДАТНИ ТРОШКОВИ

ПОСЛОДАВЦИ су први почели да се залажу на продужење уговора на одређено време на три године, зато што их то штити од додатних трошкова.

- Осим што у Србији нема развојних банака, ни фондова који подстичу развој малих и средњих предузећа, код нас су предузетници у обавези да плаћају све таксе и порезе од момента оснивања предузећа. У другим земљама они су ослобођени свих дажбина у периоду од прве две године, односно док не стану на ноге - каже Рајић.

Просвета: Отказ у последњи час

Е. В. Н.

Расте незадовољство пред објављивање спискова прекобројних просветних радника. Само у Београду, Новом Саду, Нишу и Крагујевцу 1.614 просветара вишак

СПИСКОВИ које пишу директори основних и средњих школа плаше хиљаде наставника и учитеља широм Србије. Само у Београду, Новом Саду, Нишу и Крагујевцу 1.614 наставника проглашено је за технолошки вишак, према подацима Уније синдиката просветник радника. А процене су да их у целој земљи има више хиљада.

- Наставник који не буде имао ниједан час добиће отпремнину и напустити просветни систем - каже за "Новости" Зоран Костић, помоћник министра просвете и науке. - Сваког дана имамо састанке с представницима школских управа. Морамо да видимо њихове планове, како намеравају да организују наставнике, а коначну реч даће министар. Рационализацијом се бавимо већ три године, притискамо и стежемо да се у свим школама број запослених доведе на оптимум.

Синдикалци указују на то да се проблем с прекобројнима у школама година увећава, уместо да се смањи.

- Има ту много малверзација, јер се у многим школама крије да неко иде у пензију, да је упражњено неко радно место, да на њега не би конкурисао колега коме недостаје део фонда часова, већ да би се упослио неко - тврди Драган Матијевић, председник Уније.

Његов колега из Новог Сада, Миодраг Протић, каже да су прошле године у овом граду указали Министарству просвете на 17 конкретних случајева, где су могле да се упосле колеге с мањком фонда часова, а примљени су нови људи. Нико на њихове примедбе није реаговао. А Закон о основама образовања не дозвољава да се упосли ниједан нови наставник док у школама већ постоји неко ко би могао да ради тај посао.

Ове године прекобројно је, кажу у Унији, 800 просветара из Београда, 454 из Ниша, 278 из Крагујевца и 82 из Новог Сада.

- Један од приоритета је да прекобројне преместимо у друге школе, да им тако допунимо фонд часова. Тиме би се бар делимично ублажио проблем - каже Радојко Дамјановић, начелник Школске управе Крагујевца.

Према подацима Синдиката образовања, на списковима које су до 26. августа Школској управи Пожаревац доставили директори школа, за технолошки вишак предложено је 107 просветних радника, највише оних са непотпуним радним временом.

Ранко Хрњаз, председник Независног синдиката просветних радника Војводине (НСПРВ), међутим, не верује да ће ускоро доћи до отпуштања технолошких вишкова у школама:

- О рационализацији се говори већ годинама, а уместо смањења, повећава се број наставника. Од 2.500 који су примљени само у последњих неколико година, највише их је у Војводини.

У овом синдикату сматрају да држава у предизборној години неће уручивати отказе.

ГЕНЕРАЦИЈЕ УЧЕНИКА СВЕ МАЊЕ

ЗА толико прекобројних наставника, осим нерационалних запошљавања, ”крив” је и све мањи број деце. Наставника је 14.000 више него пре 14 година, а број ђака се у истом периоду смањио за 200.000. Само у Ужицу биће уписано десет одељења првака мање. У Чачку је 230 првака мање него годину раније.

<http://www.blic.rs/Vesti/Vojvodina/273670/Ugrozena-radna-mesta-150-zaposlenih-u-pekari>

“ТРГОПРОМЕТ“ ОДБИЈА ХЛЕБ ИЗ “ФИДЕЛИНКЕ”

Угрожена радна места 150 запослених у пекари

ДРАГАН ШОЛАЈА

Одлука суботичког “Тргопромета“ да из својих 47 продавница и једног мегамаркета избаци производе „Фиделинка пекаре“ изазвала је огорчење не само у недавно спашеној пекари већ и у локалној самоуправи, градском синдикату. Против такве одлуке су и грађани Суботице, који већ 65 година купују „Фиделинkin“ хлеб. Из „Тргопромета“, који је у власништву новосадске компаније “Универехпорт“, поручују да је реч о пословном потезу којим желе да развију своју робну марку.

Како ће се афера са хлебом развијати у Суботици још није познато, али је чињеница да тренутно “Фиделинkinих” производа нема у рафовима мегамаркета на Сегединском путу и пет већих продавница. Из “Тргопромета”, који има највећи трговачки ланац у Суботици, поручују да ће у наредних десетак дана бити прекинута дистрибуција хлеба “Фиделинка пекаре”. Суботички хлеб је замењен производима „Бечејске пекаре“.

ОМАЛОВАЖАВАЊЕ

- Све се догодило изненада. Без преходне најаве добили смо мејл у коме нас из „Тргопромета“ обавештавају да убудуће неће узимати наше производе за својих шест продајних објеката, док ће о остатку бити одлучено накнадно. Чудно је да нам је то саопштено на такав начин без претходног позива на разговоре. Осим тога, није речено да су незадовољни досадашњом сарадњом - каже Зоран Стојановић, директор продаје у „Фиделинка пекари“.

Директор познатог суботичког произвођача хлеба каже да “Фиделинки” не сметају производи

„Бечејске пекаре“, али зашто се на рафовима не налазе обе врсте хлеба. Купци би могли да бирају који ће производ узети.

- Послујемо у Београду, Новом Саду и Нишу у којима постоје градске пекаре, али нам се овако нешто није догодило. У Суботици смо продавали 40.000 векни дневно и покривали 70 одсто тржишта. Не могу да схватим да трговац креира понуду тако што елиминише највећег локалног произвођача чији хлеб Суботичани купују већ 65 година - рекао је Зоран Стојановић.

У последњих 12 месеци радници „Фиделинке“, локална самоуправа и суботички Самостални синдикат, водили су велику борбу за спас суботичког произвођача хлеба. Пошто је у „Фиделинка пекари“ прво проглашен стечај, а касније и банкрот, спас је пронађен у последњем тренутку. Словеначки „Дон Дон“ узео је пекару у закуп, прихватио 150 радника и наставио са радом и снабдевањем суботичког тржишта хлебом.

- Захваљујући локалној самоуправи и синдикату сачувана су радна места, успели смо да задржимо све старе купце, иако смо пролазили кроз тежак период. Нејасно је зашто „Тргопроект“ има интерес да набавља хлеб из Бечеја, нарочито када се има у виду да је „Фиделинка“ власник 10 одсто његових акција, а то је својевремено управо учињено како би се највећи партнери међусобно додатно повезали. Нисмо против конкуренције, боримо се квалитетом и услугама, па нека купци бирају. Уколико остану при овом ставу, и не повуку одлуку, поставиће се питање радних места запослених у „Фиделинки“ – додаје Стојановић.

Активан учесник у спасавању „Фиделинка пекаре“ у минулом периоду био је и градоначелник Саша Вучинић. Он сматра да „Тргопроект“ на овај начин омаловажава 12-месечни труд и напор који је довео до тога да пекара испоручује хлеб чак и у време стечаја и банкрота“.

ПОМОЋ СИНДИКАТА

- Надам да је у питању експериментални пословни потез „Тргопроекта“, те да ће хлеб на који су генерације Суботичана навикле поново бити на рафовима највећег трговачког ланца у граду. Очекујем да ће руководства две фирме, које активно сарађују деценијама, поново наћи заједнички пословни аранжман, уважавајући чињеницу да су оба предузећа са седиштем у Суботици – нагласио је Вучинић.

У Самосталном синдикату Суботице наглашавају да су уложили много труда како би бар део радника „Фиделинке“ остао на својим радним местима након прошлогодишњег стечаја и банкрота, те да очекују да ће се садашња ситуација разрешити.

- Вољни смо да активно учествујемо, или да посредујемо у разговорима руководства „Тргопроекта“ и „Фиделинка пекаре“. Учинићемо све да не буде нових отпуштања – рекао је Иштван Хуђи, потпредседник суботичког већа Самосталног синдиката.

У „Тргопроект“ кажу да је овом случају реч о пословној политици компаније која ће убудеће развијати своју трговачку марку. Стево Дрча, комерцијални директор, у изјави медијима нагласио је су на одлуку предузећа доста утицале и различите марже, те да се ова одлука

тренутно примењује на шест објеката, на Келебијском путу, код Сенћанске цркве, на Радијалну, Супермаркету на Сегединском путу и поред робне куће „Симпо“.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/273778/Firme-duguju-230-milijardi-dinara-za-neplacene-doprinosе>

ДРЖАВА НЕЗАИНТЕРЕСОВАНА

Фирме дугују 230 милијарди динара за неплаћене доприносе

Сузана Бојадић

БЕОГРАД - Механизме које ће натерати послодавце да редовно уплаћују доприносе пре две године је први обећао Млађан Динкић, тадашњи министар економије. Сличан предлог почетком 2011. је најавио и директор Пореске управе Драгутин Радосављевић, али Влада пуних 25 месеци успева да игнорише овакву иницијативу.

Познаваоци тврде да ће тешко заживети актуелни предлог да уплате доприноса контролишу банке и да пензионерима преостаје да се надају да ће све задуженија држава имати новца за пензије.

Тренутно око 1,8 милиона радника издржава више од 1,6 милиона пензионера. Годишње на најстарије оде око четири милијарде евра, од чега половина из буџетске касе. Само за ову годину држава ће за пензије, из ионако празног буџета, дати 230 милијарди динара, тачно онолико колико дугују послодавци за доприносе.

Да су српски пензионери житељи Хрватске или Македоније, не би требало да брину хоће ли држава имати за пензије. Дуговања за доприносе суседне земље су свеле на минимум, јер су систем уплате и контроле учиниле ефикаснијим. У Хрватској, рецимо, послодавац мора да достави доказ банци да је уплатио доприносе. Без тога нема никаквих исплата, па ни плата.

Динкић обећао, и ништа

- До 1. јануара 2010. године биће успостављена јача финансијска дисциплина у свим секторима, најавио је, пре тачно две године, Млађан Динкић, тадашњи министар економије и регионалног развоја. Динкић је рекао да банке неће пуштати ниједан налог за плате без уплаћених пореза и доприноса, и додао да ће сва државна предузећа бити обавезна да редовно плаћају зараде и доприносе.

До пре десетак година, строга контрола је постојала и у Србији. Практично, ниједан налог привредника није могао да прође у банци без печата СДК који је био доказ да је фирма уредно измирила обавезе. Данас имамо само обећања власти, те Пореску управу и ПИО фонд који очигледно немају много моћи.

- Од 230 милијарди дуга за доприносе, 54 милијарде је могуће наплатити, и то некако наплаћујемо. Остатак је дуг предузећа у стечају и приватизацији, али нам закони забрањују наплату пореза и доприноса. Можемо да блокирамо рачун послодавца, али се дешава да он у међувремену отвори још десет рачуна. Једино решење је да уплату доприноса контролишу банке које не би смеле да одобре ниједну трансакцију предузећа без доказа да је послодавац платио обавезе. То, међутим, зависи од Министарства финансија, где смо и послали овај предлог - кажу у Пореској управи.

У реализацију оваквих намера познаваоци, међутим, не полажу велике наде. Подсећају да се о укључењу банака у систем наплате причало и раније, али да епилога нема, вероватно због тога што би директно задирало у банкарску добит.

- Преко банака иде сав платни промет, а многим банкама је то и најважнији посао. С друге стране, забрана свих послова за привредника који не плати доприносе банкарима би несумњиво смањила промет, што им представља директан губитак - прича један банкар за "Блиц".

У Македонији строга дисциплина

У Македонији се плата и доприноси морају исплатити најкасније до 15. у месецу. Ако фирма касни с уплатом, Пореска управа у року од седам дана блокира рачун компаније и повлачи свој део новца заједно са платом радника. За сваки дан кашњења иде камата од 0,3 одсто.

Практично, све је на Министарству финансија, на чијем је челу премијер Мирко Цветковић. Међутим, у кабинету премијера су нам само рекли да за септембар спремају мере за редовно плаћање зарада и доприноса. О детаљима нису желели да говоре.

На питање да ли ПИО фонд може да укаже државним институцијама који послодавци не уплаћују доприносе, директорка фонда Драгана Калиновић каже да је то могуће евидентирањем послодаваца који нису поднели М4 образац где се наводи уплата доприноса.

- Али, како се подношење обрасца за текућу годину обавља у наредној години, обично у марту или априлу, ПИО фонд тек након 15 месеци сазнаје ко од послодаваца није плаћао доприносе. Тада можемо поднети прекршајне пријаве - објаснила је Калиновић.

Казне по овим пријавама нису мале, од 10.000 динара до 800.000 динара. ПИО фонд је прошле

године поднео 300 оваквих пријава, али колико је послодаваца и платило новчану казну, знају само судови где поступци у просеку трају и две године. ПИО је прошле године послао и 4.000 опомена.

Економисти тврде да је реч о проблему који се не решава преко ноћи.

- Наша производња је на нивоу од 38 одсто производње из 80-их. Да нисмо затварали предузећа, данас бисмо имали три милиона запослених и два радника на једног пензионера - закључује економиста Зоран Попов.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/273696/Samo-se-gradjevinskim-preduzecim-unapred-naplacuje-PDV>

Само се грађевинским предузећим унапред наплаћује ПДВ

Тањуг

Држава само грађевинским предузећима унапред наплаћује порез на додату вредност (ПДВ), чиме додатно погоршава њихов иначе тежак положај, изјавио је данас координатор владине Радне групе за помоћ грађевини Горан Дуганџија.

Српске грађевинаре оптерећује и проблем ликвидности због смањене тражње за некретнинама, дуговања државе и мера Народне банке Србије којом је од 1. јула повећано обавезно учешће при подизању стамбених кредита са 10 на 20 одсто.

- Тражимо да се грађевинским предузећима, као и свим другим фирмама, обавеза обрачуна и плаћања ПДВ-а заснива по испостављеном рачуну - истакао је Дуганџија додајући да су због тога грађевинска предузећа у Србији "хендикепирана" у односу на друге фирме. Он је рекао да финансијски инспектор на терену сматра да је обавеза настала онога тренутка када грађевинска предузећа испоставе и добију од надзорног органа инвеститора оверене тзв. "ситуације" за обављене радове.

- То је апсолутно неприхватљиво са нашег становишта из простог разлога што тај чин овере није ништа друго него признавање у самој облигацији између инвеститора и извршиоца посла односно ништа друго него признавање натуралне реализације, али не и финансијске - објаснио је Дуганџија и навео да тим чином грађевинско предузеће није још стекло основ за обрачун и плаћање ПДВ-а.

- Грађевинари траже да се ПДВ обрачунава и плаћа по наплати и слажем се да је то правично решење, међутим за то је неопходна измена Закона о ПДВ-у, што се тренутно не може очекивати - навео је он.

Дуганџија је казао да је Радна група за помоћ грађевини понудила Министарству финансија као прелазно решење стицање обавезе обрачуна ПДВ - а тек по испостављању рачуна тврдећи да то уопште не би кочило пуњење буџета.

Са плаћањем ПДВ - а би се повећала економска и правна сигурност грађевинских предузећа, јер врло често она не смеју да испоставе "ситуације" својим наручиоцима, пошто нередовно плаћају за изведене радове.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/273694/Obnavljanje-svilarstva--bar-10000-novih-radnih-mesta>

Обнављање свиларства - бар 10.000 нових радних места

Тањуг

Поновно покретање производње свиле у Србији значило би ново запошљавање бар десетак хиљада радника, а највише могућности за развој свиларства има Војводина, изјавио је данас стручни сарадник у Привредној комори Србије Бранислав Гулан.

Он је указао да је за поновно увођење те веома исплативе производње неопходно обновити гајење свилене бубе у нашој земљи, за шта је претходно нужно обновити заседе њене биљке хранитељке - белог дуда. Гулан је подсетио да је Југославија пред Други светски рат била пета сила у свету по производњи свиле, а онда је предност дата синтетички, "дудови су посечени, свиларе у Србији су брзо плето укинута шездесетих година прошлог века, скупе машине уништене и сурово угашена индустријска грана од које је било само користи."

Кина - лидер у производњи

Најјачи произвођач свиле у свету данас је Кина где се годишње направи више од 500.000 тона сирових чаура свиле. Чак 20 милиона домаћинстава бави се само овим послом. Још око 50

У златно доба свиларства, дудови су се највише гајили у Посавини, Поморављу, и Повардарју, а свилена буба - "краљица" тканина, како је зову у свету, гајила се у Војводини, Србији, на Косову и Метохији, навео је Гулан, напомињући да су чак и места, као што су Свилојево у Војводини и Свилајнац у Србији, добијала имена по свили.

- Цена модернизације увођењем масовне производње синтетичких влакана припада реду најскупљих промашаја некадашње СФРЈ. Синтетика се пробијала на тржиште развијајући нафтну индустрију и повећавајући потрошњу нафте као значајне сировине за њену производњу, цена производње била је све скупља, а последице синтетике све видљивије, од еколошких до здравствених - нагласио је Гулан.

- Оно што нас у Србији тера на поновно увођење ове производње, јесте њена исплативост и упошљавање радника. Узгојем бубе били би попуњени и многобројни ненаменски грађени погони - казао је Гулан.

земаља сврстава се у мање или веће произвођаче, а међу њима су Јапан, Северна Јужна Кореја, државе бившег СССР-а, Тајланд, Бразил, који сви заједно дају чак 97 одсто светске производње.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/273683/MMF-bi-mogao-da-prihvati-povecanje-deficita-budzeta-Srbije>

ММФ би могао да прихвати повећање дефицита буџета Србије

Бета

Члан фискалног савета Србије Владимир Вучковић изјавио је данас да би Међународни монетарни фонд (ММФ) могао да прихвати мало повећање дефицита буџета Србије за ову годину.

Вучковић је казао да су објективни разлози за повећање буџетског дефицита висока инфлација, слабији приходи буџета у другој половини године и нови талас светске економске кризе.

Постоји добра воља Владе Србије и ММФ-а да се склопи нови кредитни аранжман из предострожности, казао је он и додао да би тај аранжман омогућио макроекономску стабилност у Србији и повећао поверење инвеститора.

Представници Владе Србије и ММФ-а разговарају о кредитном аранжману који би Србији омогућио да повуче милијарду евра уколико јој буде потребно.

Дефицит консолидованог буџета Србије који обухвата и републички и буџете локалних самоуправа требало би да износи 4,1 одсто бруто домаћег производа, на основу Закона о буџету који је усаглашен са ММФ-ом.

Мисија ММФ боравиће у Београду до 31. августа и разговарати са представницима Владе Србије о новом аранжману и реализацији овогодишњег буџета и припремама буџета за 2012. годину.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/273833/Ciric-sa-privrednicima-o-problemima-tekstilne-industrije>

Ђирић са привредницима о проблемима текстилне индустрије

Тањуг

Министар економије и регионалног развоја Небојша Ђирић разговараће сутра у Привредној комори Србије (ПКС) са предузетницима о проблемима и перспективама даљег развоја текстилне и кожарско прерађивачке индустрије у Србији, саопштила је ПКС.

На састанку, коме ће присуствовати и председник ПКС Милош Бугарин, биће размотрена питања важна за побољшање амбијента привређивања, а биће речи и о могућности смањења пореза и доприноса на плате да би се олакшало пословање привреде.

Министар ће са предузетницима разговарати и о фаворизовању страних инвеститора када је реч о упошљавању нове радне снаге, контроли висине намета локалне самоуправе и о проблему оспособљавања стручњака.

Ђуричин: Инвестиције једини начин за излазак из кризе

Тањуг

Председник Савеза економиста Србије (СЕС) Драган Ђуричин изјавио је данас да би светска економска криза, која сада има облик "дуплог дна" (W), лако могла да се претвори у кризу са "троструким дном" и указао да су инвестиције једини начин да се Србија извуче из кризе производње у којој се сада налази, што је основа свих наших проблема, "јер мање производимо, него што трошимо".

- Ми мање производимо него што трошимо, па се задужујемо и пребацујемо терете садашњих дубиоза, на будуће генерације - упозорио је Ђуричин, оцењујући да ће Србија морати да се окрене другим инвеститорима, осим оних из земаља развијеног Запада.

Ђуричин је рекао да је свеједно да ли ће то бити инвеститори са Истока или ћемо морати да створимо амбијент који је атрактивнији за приватне инвеститоре, "много атрактивнији него што је то у њиховим земљама западне хемисфере".

- Очекујем заштравање услова финансирања стабилизационих програма, чији надзор врши Међународни монетарни фонд и сматрам да ће бити теже добити средства Светске банке за финансирање развојних пројеката у Србији - предочио је Ђуричин.

Уколико би Србија остварила дугорочну стопу раста привреде од пет до шест процената годишње, то би било јако добро, казао је он, оцењујући да Србија, нажалост сада има симболичне стопе раста, уз пад запослености и то је огроман проблем.

- У овом тренутку у Србији 1,1 становник ради, а један је издржаван. То је неодрживо. Не само у дугом року, то је неодрживо у кратком року - рекао је Ђуричин и указао да "повећавати плате и пензије, друге приходе у тим условима и обећавати раст је политички неодговорно".

Ђуричин је рекао да Србија мора да сведе потрошњу на могућности

- Према његовој оцени, није довољно обезбедити стабилност потрошачких цена ако постоји армија незапослених и због тога велики буџетски дефицит.

које имамо, с једне стране, и с друге стране, да идемо у "интелигентне инвестиције", које ће повећати ниво прихода и извоза, да бисмо као земља могли нешто да прерасподељујемо у будућности и отворили перспективу за људе који су прилично разочарани.

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Bajka-o-punoj-korpi.sr.html>

Бајка о пуној корпи

Нема места у Србији у којем је просечна зарада довољна за подмирење месечних породичних потреба за храну, пиће, рачуне...

Ни у једном граду у Србији плата не покрива трошкове просечне потрошачке корпе. То значи да нема места нити општине у којој је једна зарада довољна како би породица подмирила месечне издатке за храну, пиће, рачуне...

Невоља је утолико већа што је за многе и просечна плата, која према последњим подацима статистике износи 39.127 динара, недостижна, а највећи број грађана Србије ради за 20.000 или 25.000 динара. Због тога је пуна потрошачка корпа, која према подацима Министарства пољопривреде и трговине вреди 56.081 динар за већину – пусти сан.

Ни плата Београђана, за које се верује да добијају „изнад просека”, више није довољна за ову животну статистику. Просечна зарада у главном граду је, истини за вољу, и даље недостижна за многе у централној и јужној Србији и износи 49.100 динара, али ни она није добила „пролазну оцену”.

А шта тек да каже житељ Владичиног Хана, који је у јуну зарадио свега 24.706 динара, према подацима Републичког завода за статистику, или становник Беле Паланке у чији се новчаник слило свега 22.511 динара. Сан о пуној корпи у овим местима постао је свакодневица.

Ни ту, међутим, није крај. И таква, недостижна потрошачка корпа од око 56.000 динара далеко је од реалности. Предвиђа оскудну количину намирница, драстично штедљиву потрошњу и готово никакве трошкове за одећу, обућу, изласке... У Националној организацији потрошача Србије (НОПС) подсећају да постоји прегршт трошкова које државна статистика не евидентира, попут кабловске телевизије, трошкова за мобилне телефоне, вртиће, куповину беле технике, а ту је и отплата кредита. Сан о пуној корпи са овим подацима претвара се у праву ноћну мору.

– То што већ годинама чим поменемо потрошачку корпу причамо једино о храни и пићу и што нам је заправо главни циљ да покријемо трошкове исхране показује колико се у Србији лоше живи. Куповна моћ је пред издисајем и све што зарадимо потрошимо само како бисмо напунили фрижидер – истиче Горан Паповић, председник НОПС-а, објашњавајући да нису у потпуности прецизни ни подаци по којима око 41 одсто месечних издатака домаћинства чине трошкови хране и пића.

– То је 41 одсто потрошње просечног домаћинства, па важи једино за оне који толико зарађују. А највећи број грађана Србије не заради ни толико, већ знатно мање, па због тога тврдимо да све што се заради оде на храну – каже Паповић.

За утеху је то што се чини да је, барем за сада, посустао талас покушљења хране, али нова претња стиже у виду најављених повећања цена енергената. А ако постоји нешто добро што су купци извукли из овог периода беспарице, то је да су научили да траже максимум за свој новац, сматра Петар Богосављевић, председник Покрета за заштиту потрошача.

– Потрошачи у Србији су сада, чини се, потпуно сазрели. Нема олаког трошења ни једног јединог динара. Постали су опрезнији приликом куповине и то је веома добро. Тако се, примера ради, сада мање жале када дође до неспоразума са трговцима, већ нас зову унапред да се распитају о могућим проблемима – објаснио је Богосављевић.

Још је нешто урадила немаштина – променила је „крвну слику” малопродаје. Како би се надоместила разлика између плате и корпе, чекови су се вратили у моду, а спискови су поново постали обавезан реквизит приликом сваке куповине. Купује се само неопходно, и то не више у хипермаркету, већ у радњи на ћошку. Многи су тако престали да одлазе у хипермаркете, вратили се мањим продавницама у комшилукуи купују знатно мање него претходних година, показују подаци ГФК агенције за маркетиншка истраживања. Око 16 одсто потрошача престало је да одлази у велике куповине, а 30 одсто купаца више не може да приушти импулсивну куповину.

– То значи да пазаре искључиво плански, а занимљиво је да великом куповином испитаници сматрају ону у којој потроше око 4.000 динара – објаснили су.

У агенцији ГФК дошли су до закључка да широк асортиман робе више није главна конкурентска предност трговаца, већ је сада то место становања, па иако се већ годинама смањивао број малих радњи, у последње три године тај тренд је успорен. А разлог је јасан – иако су хипермаркети јефтинији, у мањим радњама се купује искључиво наменски. Не иде се по пуна колица, која су потрошачки сан, већ по свега два или три артикла.

Плата годинама „кратка” од 30 до 50 одсто

Већ годинама у Србији просечна зарада јури корпу, а недостаје јој од 30 до 50 одсто да би је напунила. Тако је у јуну 2008. године, пред сам почетак кризе, корпа вредела 1,35 зараде, а у јуну 2009. године 1,51 плату. У шестом месецу протекле године било је потребно 1,45 просечних коверти како би се подмириле потребе домаћинства. Овог јуна то је 1,43 плате.

Занимљиво је да се до јануара ове године корпа обрачунавала по старом моделу, па је вредела двадесетак хиљада динара мање, односно готово таман толико колико је износила просечна плата. Садашњи модел је непримерен реалном животу, а за стари су у организацијама за заштиту потрошача говорили да припада домену научне фантастике. Шта је следећи, реалнији, показатељ? За сада нико нема одговор.

Провокација звана статистички минималац

Наша званична статистика прати и модел такозване минималне потрошачке корпе. Овај статистички минималац вредео је у јуну 30.349,99 динара и за њега је била довољна зарада у многим већим местима у Србији. Међутим, уколико се само баци поглед на оно што он предвиђа, јасно је зашто га купци сматрају провокацијом. Тако је за трочлано домаћинство модел минималне корпе за месец дана предвидео свега 1,8 килограма свињског меса или три литра јогурта. Ту су и килограм и 400 грама парадајза, као и невероватних 400 грама јунећег меса за 30 дана!

Слаби ефекти уредбе о стимулацији запошљавања

Нема лека за рад на црно

АУТОР: М. Н. СТЕВАНОВИЋ

Београд - Иако министар економије Небојша Ђирић тврди да је уредба за подстицај запошљавања, коју је влада усвојила крајем маја ове године, била добар потез владе за сузбијање раста незапослености, подаци за последња два месеца то баш и не потврђују. Подсетимо, реч је о уредби која је изазвала доста полемике између власти с једне и послодаваца али и Фискалног савета са друге. Опоненти владине мере тврдили су да се новозапослени стављају у повољнији положај у односу на затечене раднике, као и да постоји старосна дискриминација, а Фискални савет је замерао што такав потез руши начело предвидљивости пореске политике и уводи „помиловање“ за оне који су радили у сивој зони.

И поред оштрих критика, усвојена је уредба која у наредних 12 месеци ослобађа послодавце плаћања пореза и доприноса за новопримљене раднике ако су они млађи од 30 или старији од 45 година, а попуст од 30 одсто на износ издвојен за порезе и доприносе имају остале категорије новозапослених. Услов је да се радници планирани за пријем налазе на евиденцији Националне службе за запошљавање као и да послодавац није смањивао број запослених од марта ове године, а то неће моћи да чини ни током периода коришћења ове субвенције. Образлажући меру Министарства економије, Ђирић је тврдио да ће то омогућити привредницима који имају непријављену радну снагу, да је „повуку“ из сиве зоне и легализују њихов рад, а очекивало се да ће бар 10.000 људи доћи до легалног запослења. Валидне процене о томе колика је армија непријављених радника не постоји, а спекулације се крећу између 400.000 и 800.000 људи. Два и по месеца од примене уредбе, министар је изјавио да је захваљујући тој мери посао нашло 2.440 радника, односно њихови послодавци у наредних годину дана неће пунити буџет, ПИО и здравствени фонд за своје раднике, јер ће им држава сваког месеца „поклањати“ готово 60 милиона динара.

- То је потез без икаквог смисла, који ће функционисати по матрици: пријави се за субвенцију, узми је, када истекне рок отпусти раднике. Резон да је боље радити ишта него ништа понекад није добар, нарочито ако то „ишта“ служи као замена за стварне структурне реформе. Јер ако имамо скоро милион незапослених, јасно је да је то системски проблем и тако би морао да се решава. То значи реформу пореског система, сузбијање црног тржишта, ефикасније правосудје, закон о занатству укључујући и формирање занатске коморе. Све то привредници су тражили у разговору са разним министрима, али ништа од тога није урађено, и то је један од главних разлога због кога се селе у сиву зону - каже за Данас Милан Кнежевић, потпредседник Асоцијације малих и средњих предузећа.

Он подсећа на податак да се за разне субвенције годишње утроши око 78 милијарди динара, али да због тога немамо већи БДП, ни ефикаснију државу нити бољу финансијску дисциплину.

Владине субвенције користио 1.221 послодавац Београд - У мају донете Владине мере за подстицај запошљавања млађих од 30 и старијих од 45 година до краја јула је користио 1221 предузетник. Запослено је на тај начин 2436 људи од чега 1772 са евиденције Националне службе за запошљавање.

Стопа незапослености и даље расте

Стопа незапослености и даље расте и са око 14 одсто на почетку кризе, односно 19 одсто прошле године, достигла је износ од 22,5 одсто. Према подацима националне службе за запошљавање тренутно посао тражи 749 000 лица од чега 474 000 дуже од 12 месеци. У прошлој години угашено је око 210.000 радних места, а у исто време, преко Националне службе запошљавања, до посла је дошло 140.577 лица, с тим што је број нових радних места крајем прошле године био у просеку већи него на почетку. Тај тренд је настављен и у првих седам месеци ове године, када је број запослених порастао за 98.020 радника.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/na_kome_ustedeti_30_milijardi_dinara.4.html?news_id=222353

Влада и ММФ на мукама

На коме уштедети 30 милијарди динара

АУТОР: А. МИЛОШЕВИЋ

Београд - Србији ове године недостаје од 25 до 30 милијарди динара за финансирање буџета, како би остала у оквиру планираног дефицита од 4,1 одсто и тај новац ће морати да се пронађе уштедама на расходној страни - порука је коју је Међународни монетарни фонд пренео Влади Србије током актуелних преговора о склапању новог аранжмана, сазнаје Данас од извора који је присуствовао разговорима са Фондом.

Цифра за Владу наравно није новост, јер подаци већ месецима показују да држава новац троши знатно брже него што је било планирано, али остаје питање како ће недостајућа средства бити надокнађена. Према речима нашег саговорника, једино што је потпуно сигурно је да плате и пензије неће бити диране, односно да ће индексација која је договорена током ранијих посета ММФ-а и која је унета и у фискална правила, бити задржана.

Гледајући у прошлост, то као главног кандидата за „кресање“ трошкова оставља капиталне инвестиције, али наш саговорник каже да се овог пута више размишља у другом правцу. - Проблем је што је ово још и предизборна година, тако да је и ММФ свестан да морају да се ускладе и економски и политички циљеви. На првом месту уштеде би могле да се остваре у сегменту плаћања роба и услуга, као и у програму субвенција привреди, односно код разних стимулација и кредитних линија које дотира Влада. Код субвенција јавним предузећима као што је Железница велико је питање колико има места за уштеде, пошто је највећи део новца

који се из буџета преусмерава ка тим компанијама намењен исплати зарада њиховим радницима, а плате у јавном сектору су заштићене - истиче наш саговорник.

Други извор Данаса, који се у преговорима посебно бави буџетом потврђује ове наводе и каже да не зна одакле се у јавности уопште појављује питање промене обрачуна пензија, када је то тек недавно утврђено законом.

- Главна тема у преговорима је ребаланс буџета за ову годину, основи оквир буџета за наредну и аранжман који ћемо склопити. Сада гледамо како да ускладимо приходе и расходе, при чему се не посматра само републички буџет, већ консолидовани, који подразумева и локалну самоуправу, јавна предузећа и ПИО фонд - каже наш саговорник, додајући да ће се и те тачке разматрати као места могућих уштеда.

ММФ је током разговора упозорио и на опасност од преливања евентуалне нове кризе у еврозони на Србију и у том контексту се разматрало да ли је „у таквој ситуацији оправдано да се смањују субвенције привреди“. Никакав коначан закључак, међутим, још није донет, а ММФ је одлучио да задржи процену раста привредне активности у Србији од три одсто ове године.

- Договорено је, као што је и било познато, да се нови аранжман из предострожности ограничи на милијарду евра, што и није битно пошто се тај новац неће повлачити и на годину и по дана. Међутим, договорено је и да се предвиди могућност продужетка програма, највише до три године, ако се за тиме укаже потреба. У Фонду су истакли да ће у будућем аранжману велику улогу имати структурне реформе, али за сада ММФ још није изашао са прецизним ставом о томе на којим ће тачно реформама инсистирати. Међутим, највероватније је да ће реформама морати да буде обухваћен јавни сектор, односно да ће поред јавних предузећа, акценат бити стављен на реформе у здравству, које је прегломазно, а можда и у школству - закључује наш саговорник.

<http://dnevnik.rs/node/42093>

Скробара оде на добош

Стечајни поступак у зрењанинској Индустрији прерађевина од кукуруза ИПОК, сада је извесно, биће окончан уновчењем стечајне масе, односно продајом имовине ове некада највеће скробаре на Балкану.

Овакав исход намеће се као једини, с обзиром на то да у законом предвиђеном року повериоци нису предложили план реорганизације. Стечајни судија Привредног суда у Зрењанину Гордана Коцић стога је позвала стечајног управника ИПОК-а Милана Нићетина да у року од 15 дана одреди да ли ће се фабрика продавати као правно лице, или по функционалним целинама, односно у деловима. Такође, од стечајног управника је затражено да процени вредност скробаре.

На стечајном рочишту, одржаном средином јуна у Привредном суду, изнета је процена да

ИПОК повериоцима дугује 1,4 милијарду динара, а да је имовина фабрике вредна само милијарду. То јасно говори да се од одласка скробаре “на добош“ многи се неће овајдити. Занимљиво је да је исти суд, с истим стечајним управником, тачно пре две године окончао стечај у скробари, уз тврдњу да је реорганизација обављена успешно а ИПОК стао “на здраве ноге”. Запослени су од самог старта сумњали у ове тврдње, упозоравајући суд на то да подносилац плана реорганизације, а то је била фирма у власништву контроверзног бизнисмена Зорана Ђопића, осумњиченог за помагање наркобосу Дарку Шарићу, није испунио све обавезе. Говорили су да су им зараде за неколико месеци исплаћене у нето износу, што је значило да нису имали здравствено осигурање. Али, на последњем рочишту, пре него што је стечај обустављен, речено је да то и није било предвиђено реорганизацијом. Решењем истог зрењанинског суда, међутим, стечајни поступак у ИПОК-у поново је отворен средином априла, и то на предлог Министарства финансија – Пореске управе Србије. Како је образложено у захтеву, ова фабрика је неспособна да измири све своје обавезе. И сами радници су тражили увођење стечаја да би, пре утврђивања даље власничке структуре у ИПОК-у, било спречено крчмљење фабричке имовине. Јер, бројни повериоци су на основу правоснажних судских пресуда почели да отуђују имовину скробаре да би наплатили своја потраживања. Производња је, иначе, одавно обустављена а сада ће и имовина отићи у неповрат.

Ж. Балабан

<http://www.dnevnik.rs/sr-lat/node/42151>

Нема регреса, има тужби

Председник синдиката „Градског зеленила” Љубомир Поповић обратио се јуче медијима, како би информисао јавност о спору између синдиката и руководства фирме, који се тиче тужби због неисплаћених регреса из 2009. и 2010. године. Он каже да су радници

у договору са синдикатом због неисплаћених регреса почетком године поднели тужбу, а да је у марту потписан споразум са руководством „Зеленила” по коме се радници одричу око 50 одсто регреса који им следује, а све како би они делом наплатили свој новац не оптерећујући при том предузеће уводивши га у евентуална дуговања.

- Када смо потписали споразум руководство предузећа се заједно са синдикатом договорило да се већ направљени трошкови тужбе поделе, а да се регрес исплати до 31 јула. Међутим, новац до поменутог датума није исплаћен, па смо тражили разговор са директорицом који је одржан 3. августа. Тада нам је речено да новца нема и да се стрпимо неколико дана, уз договор да се наредни састанак одржи 8. августа - каже Поповић.

Од тада, према његовим речима, престаје сваки контакт са руководством фирме, а 23. августа су сви запослени добили допис у коме стоји како ће „Зеленило” сносити све трошкове тужбе уколико их радници повуку.

- Нама је због свега жао јер смо ми са директорицом имали нормалан дијалог, подигнута је цена рада, људима су купљене униформа и обућа и криво нам је што је сваки контакт прекинут јер смо се сигурно могли нешто договорити - додао је Поповић.

У „Градском зеленилу” кажу да директорка Наташа Рашета ни у једном тренутку није прекинула комуникацију са радницима. Напротив, врата директоркине канцеларије, како кажу, отворена су за све запослене у предузећу и када су у питању заједнички, а и када се ради о

појединачним проблемима радника.

- Тачна је тврдња да се касни у исплати регреса. Он се исплаћује у складу са динамиком прилива новца и сигурно ће бити исплаћен радницима у износу који је договорен са представницима Синдиката. Потпуно је нетачно да су радници који су тужили фирму због неисплаћеног регреса под притиском да повуку тужбе. Напротив, управо су радници који су поднели тужбу против „Градског зеленила“ иницирали разговор са директорком и изразили спремност да повуку тужбе, док ће предузеће сносити судске трошкове - кажу у „Зеленилу”. Б. М.

ММФ за реформу с новом владом

Синдикални преговарачи поновили да нису за одлагање реформе пензионог система само зато што је Србија у предизборној години

Даља реформа пензијског система ипак ће морати да сачека нову владу, саопштили су јуче синдикатима чланови мисије Међународног монетарног фонда, који су за такав став гостију из Вашингтона рекли да је погрешан и да такав процес не треба одлагати. Као објашњење зашто се с тим мора сачекати ММФ је навео да је Србија у предизборној години, потврдио је јуче за „Политику“ Милорад Мијатовић, потпредседник Савеза самосталних синдиката Србије, после сусрета са мисијом ММФ.

– Одлагање за нас није добро, јер реформа пензионог система није само питање повећања старосне границе за одлазак у пензију, већ и пуњење касе фонда ПИО. Каса Фонда је сада празна, а која је гаранција да ће је нова влада напунити. При том буџет највише испашта управо због пензија, јер се из државне касе за исплату припадљивости 1,6 милиона пензионера издваја 46 одсто укупних средстава. Та граница је свуда у Европи 25 процената, каже Мијатовић.

Додатни проблем је и у томе што радне групе, које треба да се баве реформом, како је то предвиђено и меморандумом са ММФ, нису већ фор-

Представници ММФ-а пажљиво су слушали синдикалце

миране, а требало је да буду. Њихов задатак је био да у међувремену сагледају све проблеме Фонда ПИО и у ходу покушају да нађу решења.

Мијатовић каже да је јасно да ММФ највише брине фискална дисциплина и како ће се она поштовати, због чега је и постављено питање одакле ће се у буџету за следећу годину наћи додатних 40 милијарди динара, колико кошта усвајање Динкићевог Закона о децентрализацији, а због кога ће централна каса до године бити у минусу око 75 милијарди, истиче Мијатовић.

Упитан дали је дат било какав конструктиван предлог тим поводом, наш саговорник одговара да ММФ нема ту шта да предложи, пошто је како су и сами рекли, закон већ усвојен. Само је остало нејасно одакле ће се тај новац намахти у 2012. години.

Због свих ових отворених питања влада и ММФ још нису постигли коначан договор о потписивању новог аранжмана из предострожности, каже Мијатовић, што је неопходно због реалне претње да би нови талас светске економ-

ске кризе могао да се прелије на нашу земљу и доведе до још већег броја незапослених.

ММФ се, каже Мијатовић, оградио да у овом часу не може да говори ни о реформама у просвети и у здравству, иако зна да ту има много начина да се уштеди и смањи јавна потрошња, те да би требало озбиљно поразмислити о смањењу броја запослених у многобројним агенцијама, дирекцијама и фондovima где се само дуплирају функције, а ради исти посао, што је у Србији последњих година постала масовна појава. Уместо тога акценат треба ставити на развој приватног сектора, тако што би се субвенционисале оне приватне делатности које ће вратити уложено, а не да се помаже фирмама које се затворе после годину дана, што је до сада много пута било урађено.

Синдикати су разговарали и о томе како решити проблем оних који су остали без посла са педесет и више година живота, затраживши и званично помоћ ММФ-а када је у питању контролисање потрошње пара српске владе уочи избора. Затражено је решење за проблеме историјске незапослености у Србији, највеће инфлације у региону, најнижих плата, уз напомену да сви ови показатељи потврђују да актуелна влада води погрешну економску политику и да нема никакву решења како да спречи даљи економски колапс.

Синдикати су јуче предочили ММФ-у да се Закон о раду не може посматрати парцијално па тако ни мењати, без обзира на примедбе о отпремнинама, јер ако би се мењао део по део овог акта, а не сагледа се у целини, синдикати и радници би и оно мало права што имају изгубили, што је недопустиво, закључио је Мијатовић.

Ј. Петровић

Foto: Beta